

Ты опора православья;
Безъ тебѣ торжество гражданскихъ
Намъ бы видѣть не пришлось
Въ честь апостоловъ славянскихъ.

Да, Москва — есть сердце Руси,
Безпредѣльнаго пространства,
А Россія — это сердце
Всей вселенной и славянства.

О, Москва! красуйся вѣчно
До тѣхъ-поръ пока волнами
Будетъ Волга, рѣкъ царица,
Лобызаться съ берегами“. ¹⁾

Дѣйността на славянскитѣ ратници, посѣ-
тото отъ тѣхъ сѣме дадохъ своя плодъ — възкресния
животъ на Българската земя. Тѣ не прѣстанаха сло-
вомъ и дѣломъ да подкрѣпять прѣдъ своята майка
Русия духовната и нравствената взаимность съ уг-
нетения български народъ. Тѣ втѣлпиха въ него
вѣрата и любовта къмъ Русия и надеждата, че тя
единствената е призвана да сломи веригитѣ на роб-
ството имъ; неговитѣ надежди се сбжднаха, неговитѣ
мечти се оживотвориха. Историята е необоримиятъ
свидѣтель! . . .

Ето страшнитѣ дни — годината 1876, Българ-
ската земя бѣ опустошена съ огънь и мечъ отъ
вражеския ѝ владѣтель. Сто села, нѣкога цвѣ-
тущи, бѣха изгорени; четиридесетъ хиляди родни
нейни синове — млади, стари, дѣца и жени, бѣха
изклани; двѣ хиляди злочести жени и дѣчица най-

¹⁾ Стих. отъ Д. Медичъ, въ Поезія Славянъ, стр. 293.